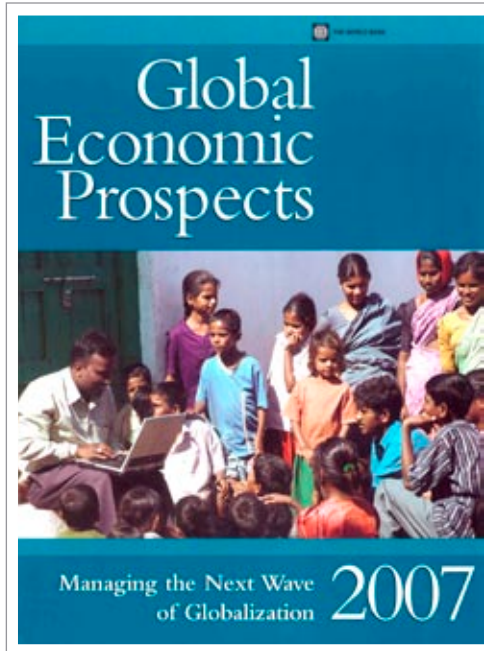

การเติบโตทางเศรษฐกิจมี แนวโน้มที่เข้มแข็ง แต่ต้อง ให้ความสำคัญกับเรื่องแรง กดดันด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมจากกระแสโลก ภิวัตน์

กรุงเทพฯ – 13 ธันวาคม พ.ศ. 2549 กระแสโลกภิวัตน์จะกระตุ้นให้รายได้ในอีก 25 ปีข้างหน้ามีอัตราการเจริญเติบโตมากกว่าในช่วงปี ค.ศ. 1980-2005 ที่ผ่านมา โดยมีประเทศกำลังพัฒนาเป็นศูนย์กลาง อย่างไรก็ตาม ธนาคารโลกคาดการณ์ว่า หากขาดการจัดการที่รอบคอบแล้ว อาจจะทำให้เกิดปัญหาการกระจายรายได้ไม่เท่าเทียมกัน รวมไปถึงปัญหาสิ่งแวดล้อมที่อาจทวีความรุนแรง

รายงานแนวโน้มเศรษฐกิจโลก 2007: คลื่นลูกใหม่ของกระแสโลกภิวัตน์ รายงานว่าการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศกำลังพัฒนาอาจจะสูงถึงร้อยละ 7 ในปีนี้ ในขณะที่เดียวกัน ในปี ค.ศ. 2007 และ 2008 การเติบโตทางเศรษฐกิจจะชะลอตัวลงแต่จะสูงกว่าร้อยละ 6 ซึ่งยังสูงกว่าประเทศที่มีรายได้สูงเกือบเท่าตัว ซึ่งประเทศเหล่านี้จะเติบโตอยู่ที่ร้อยละ 2.6

ในส่วนของกรณีที่กระแสโลกภิวัตน์จะช่วยให้เศรษฐกิจโลกพัฒนาไปอีก 25 ปีข้างหน้า นั้น รายงานฉบับนี้พยากรณ์ว่าเศรษฐกิจโลกจะขยายตัวจาก 35 ล้านล้านเหรียญสหรัฐ เป็น 72 ล้านล้านเหรียญสหรัฐในปี ค.ศ. 2030 นายริชาร์ด นิวฟาร์มเมอร์ ผู้เขียนหลัก และที่ปรึกษาด้านเศรษฐกิจประจำแผนกการค้าธนาคารโลก กล่าวว่า “ถึงแม้ว่าผลการศึกษานี้ชี้ให้เห็นว่า เศรษฐกิจโลกเติบโตเพียงเล็กน้อยเมื่อเทียบกับ 25 ปีที่ผ่านมา การเจริญเติบโตของประเทศกำลังพัฒนาขับเคลื่อนไปได้เร็วกว่าที่เคยเป็นมา”

รายงานฉบับนี้พยากรณ์ว่าเศรษฐกิจโลกจะขยายตัวจาก 35 ล้านล้านเหรียญสหรัฐ เป็น 72 ล้านล้านเหรียญสหรัฐในปี ค.ศ. 2030

หน้า 2

ความหวังเพื่อชีวิตใหม่ สองปีหลังสึนามิ

เรื่องและภาพโดย นายทินกร สารินทร์

ประเทศไทยได้ประสบภัยพิบัติที่รุนแรงที่สุดในประวัติศาสตร์ เมื่อคลื่นยักษ์ได้โถมทำลายหมู่บ้านที่ตั้งอยู่ตามแนวชายฝั่งอันดามันทางตอนใต้ของประเทศ เมื่อวันที่ 26 ธันวาคม 2547 เหตุการณ์ในครั้งนั้นทำให้เกิดความสูญเสียทั้งต่อชีวิตและทรัพย์สินอย่างมากเป็นประวัติการณ์ ในจังหวัดภาคใต้ทั้ง 6 จังหวัดที่ได้รับผลกระทบจากภัยพิบัติครั้งนี้

บริเวณที่ได้รับความเสียหายมากที่สุดบริเวณหนึ่งคือบ้านน้ำเค็ม ซึ่งเป็นหมู่บ้านประมงในจังหวัดพังงา จำนวนชาวบ้านน้ำเค็มที่สูญหายและเสียชีวิตจากเหตุการณ์นี้มีมากถึง 850 คน หรือกว่า 20% ของจำนวนประชากรทั้งหมด นอกจากนี้บ้านเรือนทั้งหมด 948 หลังคาเรือน รวมทั้งเรือหาปลาจำนวน 439 ลำก็ได้รับความเสียหายไปด้วย ทำให้ชาวประมงในเขตนี้ที่สามารถรอดชีวิตมาได้ต้องเผชิญกับความยากลำบากอย่างไม่เคยเป็นมาก่อน

“ฉันเสียลูกสาวที่เพิ่งจะอายุ 4 ขวบไปกับคลื่น” นางอุไร สิริสุข อายุ 47 ปี หนึ่งในชาวบ้านน้ำเค็มที่ได้รับผลกระทบกล่าว “บ้านที่เช่าก็เสียหาย เราไม่มีทางเลือกแต่ก็ต้องสู้เพื่อชีวิตใหม่”

ครอบครัวสิริสุขนั้นจัดว่าเป็นครอบครัวที่ยากจนที่สุดในหมู่บ้านก็ได้ เพราะพวกเขาไม่มีที่ทางทรัพย์สินใดใด บ้านที่พวกเขาอยู่ก็เป็นบ้านเช่า ทำให้ไม่ได้รับค่าชดเชยความเสียหายจากทางการ

นางอุไร สิริสุข กำลังสาธิตการแปรรูปผลิตภัณฑ์ปลาให้พญาเยี่ยมเมทที่เห็นอยู่ด้านหลังทางขวาของรูปคือโรงเรียนซึ่งบรรจุอุปกรณ์สำหรับเขี่ยอาหาร ซึ่งได้รับการสนับสนุนเงินจากโครงการของธนาคารโลกและรัฐบาลญี่ปุ่น

เหตุการณ์สึนามินั้นทำให้นางอุไร และนายเชื่อนผู้เป็นสามีตัดสินใจหอบลูกสองคนที่ยังเหลืออยู่ และทิ้งทุกสิ่งทุกอย่างที่บ้านน้ำเค็มไว้ข้างหลัง พวกเขาได้ย้ายไปอยู่ที่บ้านพรุเดียว ซึ่งห่างจากบ้านน้ำเค็มและชายฝั่งขึ้นไปอีก 10 กิโลเมตร อย่างไรก็ตาม การโยกย้ายที่อยู่ไม่ได้ช่วยให้ลูกสาวคนโตของนางอุไร สามารถหลบเลี่ยงความทรงจำอันเจ็บปวดที่เกิดจากการสูญเสียน้องคนเล็ก

หน้า 3

ความยั่งยืนของการเติบโตทางเศรษฐกิจในประเทศกำลังพัฒนา ในช่วงดังกล่าวมีผลกระทบต่ออย่างชัดเจนกับความยากจนของโลก **นายฟรังซัวส์ เบอร์กีนยง** หัวหน้านักเศรษฐศาสตร์ของ ธนาคารโลกและรองประธานอาวุโส ด้านพัฒนาการเศรษฐกิจ กล่าวไว้ว่า “จำนวนผู้คนที่มีความยากจนต่ำกว่า 1 เหรียญสหรัฐต่อวันจะลดลงครึ่งหนึ่ง จาก 1.1 พันล้านคน เหลือ 550 ล้านคนในปี ค.ศ. 2030 อย่างไรก็ตามในบางภูมิภาค อาทิ ทวีปแอฟริกา อาจมีความเสี่ยงต่อการขยายตัวที่ช้ากว่าภูมิภาคอื่น ยิ่งไปกว่านั้น การกระจายรายได้ที่ไม่เท่าเทียมกันในหลายๆ ประเทศอาจขยายวงกว้างขึ้นซึ่งส่งผลให้การกระจายรายได้ที่ไม่เท่าเทียมกันระหว่างประเทศกว้างขึ้นด้วย”

บรรยากาศของวิดีโอคอนเฟอร์เรนซ์ระหว่างนักเศรษฐศาสตร์ของธนาคารโลกที่กรุงวอชิงตัน ดี.ซี. กับผู้สื่อข่าวและนักเศรษฐศาสตร์ของธนาคารโลกในประเทศไทย

การค้าขายสินค้าและบริการในโลกจะสูงขึ้นถึง 3 เท่าเป็น 27 ล้านล้านเหรียญสหรัฐในปี ค.ศ. 2030 และ สัดส่วนการค้าในเศรษฐกิจโลกจะสูงขึ้นจาก 1 ใน 4 ในปัจจุบันเป็น 1 ใน 3 และมากกว่าครึ่งหนึ่งนั้นน่าจะมาจากประเทศกำลังพัฒนา ในส่วนของประเทศกำลังพัฒนาซึ่งส่งออกสินค้าอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 14 ของการนำเข้าของประเทศพัฒนาที่ร่ำรวยเมื่อ 20 ปีที่แล้วนั้น ในปัจจุบันคิดเป็นร้อยละ 40 และ ในปี ค.ศ. 2030 จะนำเข้าเพิ่มถึงร้อยละ 65 ในขณะที่เดียวกัน ความต้องการด้านนำเข้าจากประเทศกำลังพัฒนาจะเป็นแรงขับเคลื่อนของเศรษฐกิจโลก

การรวมตัวของตลาด (แรงงาน) อย่างต่อเนื่องทำให้มีแรงกดดันจากการแข่งขันของแรงงานทั่วโลก **นายยური ดาตุช** หัวหน้ากลุ่มแนวโน้มเศรษฐกิจและฝ่ายการค้าระหว่างประเทศของ ธนาคารโลก กล่าวไว้ว่า “จากการที่การค้าขยายตัวและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีขยายตัวสู่ประเทศกำลังพัฒนาอย่างรวดเร็ว แรงงานไร้ฝีมือทั่วโลก รวมทั้งแรงงานด้อยฝีมือบางประเภท กำลังเผชิญกับการแข่งขันของตลาดแรงงานไร้พรมแดนที่เพิ่มสูงขึ้น” นอกจากนี้ **นายดาตุช** ยังกล่าวด้วยว่า “รัฐบาลควรให้การสนับสนุนการเคลื่อนย้ายแรงงานและให้โอกาสใหม่ๆ แก่แรงงานเหล่านั้น แทนที่ความพยายามรักษาตำแหน่งงานที่มีอยู่ กฎเกณฑ์สำคัญในการเผชิญปัญหาเรื่องนี้ในระยะยาวได้แก่ การปรับปรุงการศึกษาและสร้างความยืดหยุ่นให้แก่ตลาดแรงงาน”

นายริชาร์ด นิวพาร์มเมอร์ ผู้เขียนหลักและที่ปรึกษาเศรษฐกิจประจำแผนกการค้าของธนาคารโลก

กระแสโลกาภิวัตน์ดูเหมือนจะนำไปสู่ประโยชน์มาสู่หลายประเทศในโลก ภายในปี ค.ศ. 2030 ประชาชนจำนวน 1.2 พันล้านคนในประเทศกำลังพัฒนานั้น หรือร้อยละ 15 ของคนประชากรโลกจะอยู่ใน “ชนชั้นกลางของโลก” เพิ่มขึ้นจากเดิม 400 ล้านคนในปัจจุบัน คนกลุ่มนี้จะมีอำนาจในการซื้อถึง 4,000 – 17,000 เหรียญสหรัฐต่อหัว และจะใช้ชีวิตไปกับการท่องเที่ยวระหว่างประเทศ การซื้อรถยนต์ และสินค้าเพื่อการอุปโภคที่มีอายุการใช้งานยาวนาน การศึกษาในต่างประเทศและมีบทบาทสำคัญต่อนโยบายและสถาบันทั้งในประเทศของตนเองและเศรษฐกิจโลก

รายงานนี้ได้เตือนถึงเรื่อง แรงกดดันจากกระแสโลกาภิวัตน์ต่อทรัพยากรสาธารณะของโลก (Global Commons) ซึ่งอาจทำให้กระบวนการเติบโตในระยะยาวไม่ประสบความสำเร็จ แต่ชาติต้องทำงานร่วมกันเพื่อเพิ่มบทบาทเกี่ยวกับปัญหาความร่วมมือกันของประเทศในโลก ตั้งแต่เรื่องการลดปัญหาโลกร้อน การควบคุมโรคระบาดเช่น ไข้หวัดนก การป้องกันการสูญพันธุ์ของพันธุ์ปลา

รายงานนี้เน้นให้เห็นความสำคัญของปัญหาโลกร้อน การผลิตที่มากขึ้นหมายถึง การปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่จะเพิ่มขึ้นถึงประมาณร้อยละ 50 ภายในปี ค.ศ. 2030 และอาจจะเพิ่มขึ้นถึง 2 เท่าในปี ค.ศ. 2050 ถ้ายังไม่มี การเปลี่ยนแปลงของนโยบายที่ครอบคลุม นโยบายในเรื่อง การเจริญเติบโตที่ “สะอาด” รวมถึงการจำกัดการปล่อยมลพิษซึ่งจะสามารถรักษาความยั่งยืนของชั้นบรรยากาศจะสามารถช่วยให้หลีกเลี่ยงปัญหาที่อาจเกิดขึ้นได้ นอกจากนี้ ประเทศยากจนยังต้องการความช่วยเหลือในการปรับตัวกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป รวมไปถึงการสนับสนุนให้ประเทศดังกล่าวมีส่วนร่วมในตลาดการค้าคาร์บอน (Carbon Finance Market)

ผู้เขียนได้สรุปไว้ในรายงานว่า กระแสโลกาภิวัตน์ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วได้สร้างภาระใหม่ให้กับผู้จัดทำนโยบายของประเทศ รวมไปถึงเจ้าหน้าที่ระดับนานาชาติ ในระดับประเทศนั้น รัฐบาลต้องเน้นใจ การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจค้ำประกันถึงคนยากจนเป็นหลัก โดยผ่านการลงทุนเพื่อช่วยเหลือคนยากจนทั้งในด้านการศึกษา โครงสร้างพื้นฐาน และสนับสนุนกลไกในการย้ายถิ่นแรงงาน ซึ่งรัฐบาลต้องสนับสนุนและส่งเสริมในเรื่อง แรงงานมากกว่าที่จะยับยั้งการเปลี่ยนแปลง

ในส่วน ของระดับนานาชาตินั้น รายงานฉบับนี้ได้เรียกร้องให้สถาบันมีความเข้มแข็งขึ้นเพื่อที่จะเผชิญกับการคุกคามที่ต่อทรัพยากรสาธารณะของโลก (Global Commons) นอกจากนี้ ยังได้เรียกร้องให้มีความช่วยเหลือด้านการพัฒนาที่มากขึ้นและดีกว่าเดิม การลดอุปสรรคที่มีต่อการค้านั้นเป็นสิ่งสำคัญเช่นกัน เพราะจะเป็นการสร้างโอกาสใหม่ๆ ให้แก่ประเทศยากจนและคนยากจน **นายดาตุช** กล่าวไว้ว่า “การนำการเจรจาการค้าโลกรอบโตกลับมากิจารณาใหม่และการหาข้อสรุปของการตกลงการค้าเพื่อประโยชน์แก่คนยากจน เป็นเรื่องที่ดีวนที่สุด”

ผู้ที่มีความประสงค์จะขอรับข้อมูลเกี่ยวกับงานของธนาคารโลกด้านเศรษฐกิจ กรุณาติดต่อออส. กริฎา เกาพิชิตร ที่หมายเลขโทรศัพท์ 0-2686-8351, email: kbhaopichitr@worldbank.org

ของเธอไปได้ง่าย ๆ

“ตอนนั้นหนูจูงแขนน้องและกำลังจะกลับบ้าน” หญิง ลูกสาวอายุ 25 ซึ่งเป็นลูกคนกลางของนางอุไรเล่าถึงเหตุการณ์ในวันนั้น “หนูได้ยินเสียงคลื่นดังมากมาจากข้างหลัง พอมองกลับไปก็เห็นคลื่นลูกใหญ่มาเร็วมากแล้วก็พังทุกอย่างไปหมด จริงๆแล้วหนูเองก็คิดว่าคงหนีไม่ทันแน่ แต่ก็พยายามวิ่งเอาชีวิตรอดมีก็ยังไม่จับน้องไว้อยู่ แล้วคลื่นก็ซัดเข้ามาถึงตัวแรงมากจนหนูตั้งน้องไว้ไม่ไหว ไปคนละทิศคนละทาง”

นายเวียน สิริสุข สามีนางอุไร กับพลผลผลิตของชาวบ้านน้ำเค็มซึ่งได้รับการสนับสนุนเงินทุนจากโครงการแปรรูปอาหารทะเลของธนาคารโลก

หญิงรอดชีวิตมาได้เพราะเกาะฟูกที่นอนซึ่งลอยมากับคลื่น ทว่าน้องคนเล็กของหญิงไม่ได้โชคดีอย่างนั้นด้วย ร่างของน้องหายสาบสูญจนกระทั่งวันนั้นก็ยังไม่พบ ทำให้ทั้งครอบครัวและทางการเชื่อว่าเธอคงเสียชีวิตแล้วแน่ ๆ ผลพวงจากการโดนคลื่นซัดและต้องจมอยู่ในน้ำเป็นเวลานานนั้นก็ทำให้หญิงถึงกับแค้นหือกและมีอาการปวดหูอยู่ตลอดเวลา ทุกวันนี้ หญิงจะต้องไปหาหมอทุก ๆ เดือนเพื่อรักษาอาการ ภาวะค่ายาค่าหมอในแต่ละเดือนก็สูงถึง 2,000 บาท ครอบครัวของนางอุไรเองก็ไม่มีเงินมากพอที่จะจ่ายเงินจำนวนนี้ได้ทุกเดือนโดยไม่ต้องกังวลถึงค่าใช้จ่ายอื่น ๆ

หลังจากเหตุการณ์สึนามิ ชีวิตของบัวและครอบครัวก็ยิ่งลำบากมากขึ้นไปอีก สามีนางเธอต้องสูญเสียขาข้างเดียวที่เหลืออยู่ของเข ทำให้หมดโอกาสที่จะออกไปหาปลาอีกต่อไป

ตลอดระยะเวลาที่ผ่านไปสองปีที่ผ่านมา ครอบครัวสิริสุขได้พยายามอย่างยิ่งยวดที่จะเริ่มต้นชีวิตใหม่ เพื่อบรรเทาความลำบากของพวกเขาและของชาวบ้านในเขตที่ได้รับผลกระทบจากสึนามิทั้งหมด ธนาคารโลกจึงได้ร่วมมือกับมูลนิธิศุภนิมิตแห่งประเทศไทย และองค์กรพัฒนาเอกชนอีกหลายแห่ง เพื่อจัดตั้งและดำเนินโครงการช่วยเหลือผู้ประสบภัยด้วยการด้วยการให้เงินทุนและคำปรึกษาในการประกอบอาชีพต่างๆ ในระหว่างการฟื้นฟูโครงการที่ธนาคารโลกเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องนี้มีจำนวนหลายสิบโครงการ แต่โครงการที่นางอุไรและครอบครัวได้รับประโยชน์โดยตรงนั้น คือโครงการแปรรูปอาหารทะเล ซึ่งมีงบประมาณจำนวน 350,000 บาท โครงการนี้ได้รับการสนับสนุนเงินทุนจากกองทุนเพื่อการพัฒนาสังคม (JSDF) ของรัฐบาลญี่ปุ่น ซึ่งมีจุดประสงค์ที่จะช่วยเหลือชุมชนและกลุ่มคนที่ด้อยโอกาสในเขตที่ประสบภัยสึนามิ (กองทุนพัฒนาสังคมของประเทศญี่ปุ่นนี้ ได้ให้

ความช่วยเหลือแก่ประเทศไทยผ่านธนาคารโลกเป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น 5 ล้านเหรียญ)

ชาวประมงจากบ้านน้ำเค็มได้ใช้เงินช่วยเหลือภายใต้โครงการแปรรูปอาหารทะเล ไปกับการจัดหาโรงเรือน ซื่อตู้แช่เย็นและอุปกรณ์ต่าง ๆ สำหรับแปรรูปอาหาร ทำให้พวกเขาสามารถเก็บรักษาและเพิ่มผลผลิตของตัวเองได้ โดยการซื้อปลาจากชาวประมงในพื้นที่ แล้วนำมาแปรรูปเป็นปลาแดดเดียว ปลาเค็ม จากนั้นก็ส่งไปขายที่ตลาด

ร้านอาหารและโรงแรมในเมือง รวมทั้งขายให้กับนักท่องเที่ยวที่ผ่านไปมาด้วย นับเป็นโครงการที่ทำให้ชาวบ้านน้ำเค็มลืมตาอ้าปากขึ้นมาได้ หลังจากเหตุการณ์ร้าย ๆ ได้พัดผ่านไปชั่วระยะเวลาหนึ่ง

นอกจากชาวบ้านและชาวประมงแล้ว ผู้ติดเชื้อเอชไอวีก็เป็นกลุ่มคนอีกกลุ่มหนึ่งซึ่งธนาคารโลกและรัฐบาลญี่ปุ่นพยายามจะเข้าไปช่วยเหลือ เป็นที่ทราบกันดีว่าคนเหล่านี้ต้องเผชิญกับความยากลำบากมากกว่าผู้ประสบภัยสึนามิที่ไม่ได้ติดเชื้อ เพราะเขามักจะได้รับการชิงชังรังเกียจจากสังคม ทำให้เขาได้รับการกีดกัน หรือไม่ได้รับความช่วยเหลือจากภาครัฐมากเท่าที่ควร นี่เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้พวกเขาไม่สามารถฟื้นฟูจิตใจให้กลับเข้าสู่สภาพปกติได้ดังเช่นผู้ร่วมชะตากรรมคนอื่น ๆ

นางบัว ชาวประมงจากจังหวัดพังงา ก็เป็นผู้หนึ่งที่ต้องเผชิญกับปัญหานี้ ชื่อบัวนี่ไม่ใช่ชื่อจริงของเธอ (เธอขอร้องให้เราปกปิดชื่อเสียงเรียงนามที่แท้จริงไว้ ทั้งนี้มาจากความอับอายที่ได้จากการติดเชื้อเอชไอวี ถึงแม้ว่ามันจะไม่ใช่ความผิดของเธอก็ตาม) บัวเล่าให้เขาฟังว่า เธอติดเชื้อมาจากสามีชาวประมงของเธอ ซึ่งพิการ มีเพียงขาข้างเดียว ก่อนที่คลื่นสึนามิจะโถมทำลายภาคใต้ฝั่งอันดามันของประเทศไทยนั้น ชีวิตของบัวและครอบครัวก็ลำบากพออยู่แล้ว เนื่องจากเพื่อนบ้านได้ปฏิเสธที่จะคบหาสมาคมกับเธอ หลังจากที่ข่าวแพร่กระจายไปว่าเธอและสามีติดเชื้อเอชไอวี เวลาที่ลูก ๆ ของเธอไปโรงเรียน ก็ถูกเด็กนักเรียนคนอื่น ๆ รุมล้อเลียนและรังแก เพราะพ่อแม่พวกเขาถูกสังคมตั้งข้อรังเกียจ แม้แต่ครอบครัวของสามีเธอเองก็ยังทอดทิ้งพวกเขา เพราะกลัวว่าตัวเองจะติดเชื้อไปด้วย “ฉันเหงา หมดหวังกับชีวิตรู้สึกอย่างนี้มาตั้งแต่ก่อนเหตุการณ์สึนามิ” บัวกล่าว

หลังจากเหตุการณ์สึนามิ ชีวิตของบัวและครอบครัวก็ยิ่งลำบากมากขึ้นไปอีก สามีของเธอต้องสูญเสียขาข้างเดียวที่เหลืออยู่ของเขา ทำให้

ปลาทอดที่ทำจากพลผลผลิตของชาวบ้านน้ำเค็ม

หมดโอกาสที่จะออกไปหาปลาอีกต่อไป คำกล่าวในภาษาไทยที่ว่า “เคราะห์ซ้ำกรรมซัด” นั้น ดูเหมือนจะสามารถอธิบายเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับบัวและครอบครัวได้เป็นอย่างดีทีเดียว

โชคดียี่สิบนครโลกได้ริเริ่มโครงการเพื่อช่วยเหลือผู้ป่วยโรคเอดส์ที่ประสบเคราะห์กรรมจากภัยสึนามิ ทำให้บัวและสามีได้มีโอกาสเข้ารับการรักษา รวมทั้งได้ฝึกอาชีพเพื่อหารายได้ให้ครอบครัวด้วย เช่นเดียวกับโครงการแปรรูปอาหารทะเลที่กล่าวถึงไปแล้วข้างต้น โครงการเพื่อผู้ติดเชื้อเอชไอวีนี้ใช้งบประมาณ 350,000 บาท และมาจากเงินที่กองทุน JSDF ได้บริจาคให้ธนาคารโลก รวมทั้งเป็นโครงการอีกโครงการหนึ่งที่ธนาคารร่วมมือกับมูลนิธิศุภนิมิต

ธนาคารได้ใช้เงินช่วยเหลือจากรัฐบาลญี่ปุ่นนี้เพื่อจัดตั้ง และดำเนินกิจกรรมขององค์กรเล็ก ๆ ภายใต้ชื่อว่า Friendships with No Boundary องค์กรนี้ถือเป็นกระบอกเสียงของผู้ติดเชื้อเอชไอวีในจังหวัดพังงาที่ประสบภัยสึนามิ โดยทำหน้าที่เป็นตัวกลางที่นำผู้ติดเชื้อเอชไอวีในบริเวณที่ประสบภัยสึนามิมารวมกลุ่มกัน เพื่อสร้างเครือข่ายสำหรับผู้ติดเชื้อให้เป็นที่พึ่งพิงแก่กันและกัน ให้คำปรึกษา ปลอดภัยกัน เพื่อให้ผู้ป่วยเหล่านั้นได้มีเพื่อนปรับทุกข์

นายยอดยิ่ง จันทรโชค อาสาสมัครของ Friendships with No Boundary ได้อธิบายว่า อาสาสมัครบางคนก็ทำหน้าที่พาผู้ป่วยเหล่านี้ไปหาหมอ และให้คำแนะนำรวมทั้งการบำบัดทั้งทางกายภาพและทางจิตแก่ผู้ติดเชื้อ เพื่อให้พวกเขาสามารถเสริมสร้างกำลังใจในการต่อสู้กับไวรัสร้ายนี้ได้ นอกจากนี้ Friendships with No Boundary ก็ยังได้จัดกิจกรรมในชุมชนเพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในเรื่องโรคเอดส์ให้แก่ชาวบ้านในบริเวณที่ประสบภัยสึนามิในจังหวัดพังงาอีกด้วย ทั้งนี้ก็เพื่อกำจัดความเชื่อที่ผิด ๆ และเปิดโอกาสให้ผู้ติดเชื้อได้กลับเข้าสู่สังคมอีกครั้ง จนถึงสามารถดำเนินชีวิตได้ตามปกติ นี่เป็นสาเหตุให้ผู้ติดเชื้อในเขตที่ได้รับผลกระทบจากสึนามินั้นได้รับการยอมรับมากขึ้น รวมทั้งมีการต่อต้านหรือแสดงรังเกียจต่อคนเหล่านี้น้อยลงกว่าที่เคยเป็น

และผลพวงของโครงการนี้ก็ยังมีทำให้อีกหนึ่งหมู่บ้านที่ติดเชื้อเอชไอวีมาจากสามีชาวประมง ได้มีเพื่อนใหม่ๆ ถึงยี่สิบคน รวมทั้งได้รับการฝึกอาชีพเย็บผ้า จนสามารถนำมาใช้เป็นเครื่องมือหารายได้มาจุนเจือครอบครัวของเธอแทนสามี ทำให้มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นกว่าเดิม

สำหรับบัวแล้ว ความช่วยเหลือจากโครงการนี้ทำให้เธอซาบซึ้งมากที่สุด ก็คือการทำเธอได้เป็นส่วนหนึ่งของสังคมที่สมาชิกทุกคนเต็มใจต้อนรับเธอ ยอมรับ และเข้าใจชะตากรรมอันเกิดจากการติดเชื้อเอชไอวีของเธอเอง “พอเข้ามาเป็นสมาชิกกลุ่ม ฉันก็มีเพื่อนๆ เยอะ เพื่อนทุกคนก็ช่วยเหลือกันดีค่ะ” บัวกล่าว “ฉันเองก็ไม่เหงาแล้ว มีความหวังกับลูก อยากอยู่กับลูกให้นานที่สุด และอยากให้เขาได้เรียนสูงๆ”

ผู้ที่มีความประสงค์จะขอรับข้อมูลเกี่ยวกับโครงการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยสึนามิตั้งหมดของธนาคารโลก กรุณาติดต่อคุณขวัญชัย นิยมธรรมกิจ ที่หมายเลขโทรศัพท์ 0-2686-8351, email: kniyomthamkit@worldbank.org

Looking Ahead

2 กุมภาพันธ์: การสัมมนาเรื่อง “Country Development Partnership in Education (CDP-ED)” ที่โรงแรมสยามซิตี้ ถ. ศรีอยุธยา ตั้งแต่เวลา 9 นาฬิกาไปจนถึงบ่าย งานสัมมนานี้จัดโดยธนาคารโลก โดยความร่วมมือกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ผู้เข้าร่วมสัมมนาจะได้รับทราบข้อมูลเกี่ยวกับโครงการความร่วมมือระหว่างรัฐบาลไทยกับธนาคารโลกในการพัฒนาการศึกษา ซึ่งครอบคลุมประเด็นที่สำคัญสามประเด็นในการพัฒนาระบบการศึกษาของประเทศไทย คือเรื่องการจัดหางบประมาณเพื่อการศึกษา การถ่ายโอนการบริหารโรงเรียน รวมทั้งการพัฒนาประสิทธิภาพของครูผู้สอน โดยเฉพาะในสาขาวิชาที่สำคัญต่อการศึกษาและพัฒนาความรู้ของเด็ก เช่น คณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ เป็นต้น CDP-ED นี้แสดงให้เห็นถึงความมุ่งมั่นของธนาคารโลกในอันที่จะสนับสนุนรัฐบาลไทยในทุก ๆ เรื่องที่เกี่ยวกับการปฏิรูปการศึกษา สำหรับผู้สนใจรายละเอียดท่านสามารถติดต่อขอรับข้อมูลได้ที่คุณอัจฉริยา โคตสุมสิมา หมายเลขโทรศัพท์ 0-2686-8347, email: akohtbantau@worldbank.org

5 กุมภาพันธ์: งานเปิดตัวความร่วมมือ “Country Development Partnership in Health (CDP-H)” ระหว่างธนาคารโลกและกระทรวงสาธารณสุข เวลา 9 นาฬิกา ที่ห้องประชุม 1 กระทรวงสาธารณสุข ถ. ทิวานนท์ นนทบุรี CDP-H นี้เป็นส่วนหนึ่งของความช่วยเหลือที่ธนาคารโลกมีให้แก่ประเทศไทย เพื่อที่จะพัฒนาระบบสาธารณสุขของประเทศให้ก้าวไกลยิ่งขึ้น โดยเน้นหนักที่การจัดสรรงบประมาณสำหรับโครงการว่าด้วยโรคเอดส์อย่างต่อเนื่อง การเสริมสร้างกลไกในการป้องกันการติดเชื้อเอดส์และการลดผลกระทบจากการติดเชื้อ การเสริมสร้างประสิทธิภาพในการบริหารการใช้จ่ายของภาครัฐในเรื่องที่เกี่ยวกับโรคเอดส์ รวมทั้งการประเมินผล และการเผยแพร่ประสบการณ์ของภาคสาธารณสุขในประเทศไทยให้แก่ประเทศอื่น ๆ ในภูมิภาคนี้ได้เรียนรู้ด้วย หากท่านสนใจจะลงทะเบียนไปร่วมงานนี้ หรือมีความประสงค์ที่จะขอรับข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อคุณอัจฉริยา โคตสุมสิมา หมายเลขโทรศัพท์ 0-2686-8347, email: akohtbantau@worldbank.org

หากมีคำถามหรือข้อแนะนำเกี่ยวกับจดหมายข่าวฉบับนี้ กรุณาติดต่อ นายกินกร สารสินทร์ ธนาคารโลกสำนักงานประเทศไทย ชั้น 30 อาคารสยามทาวเวอร์ เลขที่ 989 ถนนพระราม 1 ปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330

โทรศัพท์: 0-2686-8300
แฟกซ์: 0-2686-8301
อีเมล: tsareenun@worldbank.org
เว็บไซต์: http://www.worldbank.or.th